

Parla el meu campanar?

Visc en un poble bonic
com és el meu, a mi m'agrada
té riu, té arbres
té llum, té color
i fonts també hi han
i cases que de persones
totes plenes estan.
I una plaça molt bonica
Amb un campanar molt alt.

Jo el veig totes les dies
doncs per allí solc passar.
Em quede sempre mirant-lo
amb molta curiositat; *li pregunto i li pregunto*
"Què veus tu des d'allà dalt?"
tantes i tantes coses
em podries tu contar.
Mai no em respon,
doncs no sap parlar.

Però arriba un dia
en què volteja i volteja,
no para de voltejar
i li dic: "Què et passa?"
ell em contesta a l' instant.
"Estic dient-vos a tots
que vingueu prompte ja
a vore la vostra mare
que de seguida eixirà
i passejant-se pel poble
salut, vida i fe ens donarà.

En un no res s'ompli la plaça
de gent, de llum i color,
de festa, d'ambient i balls.
I el campanar volteja i volteja,
no para de voltejar.
Està tornant-nos a dir:
"Veniu, veniu, veniu ja!
a venerar la nostra reina
que fa molts anys en la morera
un llaurador va trobar,
i que Ella per amor
en Algemesí es volgué quedar

I jo torne a mirar-lo,
no el puc deixar de mirar.
I ell em diu com un amic,
tot mirant-me des de dalt:

"Et dones compte xiqueta?
esta és la meua manera de parlar".
I en eixe moment jo pense:
sí que parla el meu campanar!

Chelo Girbes Rubio

8 de setembre de 2013

A mi Madre

Ahora ya estoy sola.
Y el hogar cenizas.
No hay roces de puertas,
ni voces, ni risa,
ni pasos ruidosos.
Sólo el viento silba.
Hay tantos vacíos
que me hallo perdida,
y estoy como muerta
aun estando viva.
Y los gratos sueños
que antes compartía,
nadie los recoge,
tristes se marchitan.
Y en el mar de plata,
que en mis sienes brilla,
no suenan arpegios,
compases de dicha,
y en el pentagrama,
no hay notas escritas.
Tan sólo silencios
quedan en mi vida.

Dora Ferragud

